1. De verzekerde heeft bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte recht op ziekengeld overeenkomstig het bij of krachtens deze wet bepaalde.

Artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de ZW
Behoudens het tweede lid, onderdeel e, en de artikelen 29a, 29b en 29d wordt geen ziekengeld uitgekeerd, indien de verzekerde uit hoofde van de dienstbetrekking op grond waarvan hij de arbeid behoort te verrichten:
a. recht heeft op loon als bedoeld in artikel 629 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, dan wel indien het recht op loon door toepassing van het derde, vijfde, zesde of negende lid van dat artikel geheel of gedeeltelijk ontbreekt;

Artikel 29, tweede lid, derde volzin, van de ZW
Het ziekengeld wordt uitgekeerd aan:
a. de verzekerde van wie de arbeidsverhouding op grond van artikel 4 of 5 als dienstbetrekking wordt beschouwd, vanaf de derde dag van de ongeschiktheid tot werken;
b. degene wiens aanspraak berust op artikel 46, vanaf de derde dag van de ongeschiktheid tot werken;
c. de verzekerde van wie de dienstbetrekking, bedoeld in artikel 3, binnen het op grond van het vijfde lid van toepassing zijnde tijdvak eindigt, vanaf de eerste dag van ongeschiktheid tot werken nadat de dienstbetrekking is geëindigd, doch niet eerder dan vanaf de derde dag van de ongeschiktheid tot werken;
d. de verzekerde die:
1° op grond van artikel 7, onderdeel a, als werknemer wordt beschouwd, vanaf de eerste dag van de veertiende week van de ongeschiktheid tot werken of zo veel eerder als de uitkering, bedoeld in dat onderdeel, eindigt op grond van artikel 20, eerste lid, onderdeel a of b, van de Werkloosheidswet;
2° op grond van artikel 7, onderdeel b, als werknemer wordt beschouwd, vanaf de eerste dag van de ongeschiktheid tot werken;
e. de verzekerde die wegens orgaandonatie ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid, vanaf de eerste dag van de ongeschiktheid tot werken;
f. de vrouwelijke verzekerde, overeenkomstig artikel 29a;
g. de werknemer, bedoeld in de artikelen 29b en 29d.

Arbeidsongeschiktheid

187

Functie van medior soldering operator is voor appellante niet geschikt omdat zij vanwege haar urenbeperking niet in staat is de interne opleiding te volgen

Centrale Raad van Beroep
10 juni 2026, nr. 25/1880 WIA,
ECLI:NL:CRVB:2026:817
(Fortuin)
Noot E. van den Bogaard

Urenbeperking. Interne opleiding. Marginale overschrijding. Incidentele piekbelasting.

[Wet WIA art. 5, 6]

De functie van medior soldering operator (SBC-code 111180) is niet geschikt. In deze functie moet een week een interne opleiding worden gevolgd, met een duur van vier dagen achtereen en een omvang van acht uur per dag. Dit is in strijd met de urenbeperking van appellante. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft vermeld dat een beperking tot zes uur per dag, 30 uur per week afdoende moet zijn om rekening te houden met de beperkte energetische vermogens van appellante en heeft daarbij geen marge of nuancering aangegeven. Hoewel de interne opleiding inderdaad slechts bij aanvang van de werkzaamheden en vervolgens een keer in de twee jaar voorkomt en op weekbasis slechts sprake is van een overschrijding van twee uur, is evenwel tijdens de opleiding sprake van een overschrijding van de duurbelasting per dag van twee uur gedurende vier dagen in dezelfde week. Ook al zou de vastgestelde urenbeperking een zeker marge inhouden, dan noch kan deze overschrijding gelet op het voorgaande niet worden aangemerkt als een marginale overschrijding van de belastbaarheid of als een incidentele piekbelasting.

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Noord-Holland van 1 augustus 2025, 24/2551 (aangevallen uitspraak) tussen:
[*appellante*] te [woonplaats] (appellante)
de *raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen* (UWV)
Stichting [naam] te [vestigingsplaats] (ex-werkgeefster)

Samenvatting
Het gaat in deze zaak over de vraag of het Uwv terecht de WIA-uitkering van appellante per 15 mei 2024 heeft beëindigd, omdat zij minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Volgens appellante heeft zij meer (medische) beperkingen dan het Uwv heeft aangenomen en is zij niet in staat de door de arbeidsdeskundige geselecteerde functies te vervullen. De Raad komt tot het oordeel dat het Uwv de WIA-uitkering ten onrechte per 15 mei 2024 heeft beëindigd.

Procesverloop
Namens appellante heeft mr. G.A.R. Wieleman, advocaat, hoger beroep ingesteld. Het Uwv heeft een verweerschrift ingediend.
Appellante en het Uwv hebben nadere stukken ingediend.
De ex-werkgeefster heeft als derde-belanghebbende deelgenomen aan het geding. Namens haar heeft mr. drs. A. Jurg zich als gemachtigde gesteld en een reactie ingediend.
De meervoudige kamer heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.
De Raad heeft de zaak behandeld op een zitting van 8 april 2026. Voor appellante is
mr. Wieleman verschenen. Het Uwv heeft zich laten vertegenwoordigen door E.C. van der Meer. De ex-werkgeefster is niet verschenen.

Overwegingen

Inleiding
1. Bij de beoordeling van het hoger beroep zijn de volgende feiten en omstandigheden van belang.
1.1. Appellante heeft voor het laatst gewerkt als helpende voor 17,93 uur per week. Op 14 november 2019 heeft zij zich ziekgemeld in verband met gezondheidsklachten. Bij besluit van 14 december 2021 heeft het Uwv appellante met ingang van 4 december 2021 een loongerelateerde WGA-uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) toegekend. De mate van arbeidsongeschiktheid is daarbij vastgesteld op 100%. Bij besluit van 7 april 2022 heeft het Uwv appellante na afloop van de loongerelateerde periode met ingang van 4 juni 2022 in aanmerking gebracht voor een WGA-loonaanvullingsuitkering, waarbij appellante onverminderd volledig arbeidsongeschikt is geacht. De ex-werkgeefster van appellante heeft tegen beide besluiten bezwaar gemaakt. Bij beslissing op bezwaar van 26 oktober 2022 heeft het Uwv de bezwaren van ex-werkgeefster ongegrond verklaard.
1.2. Hangende het beroep van ex-werkgeefster tegen het besluit van 26 oktober 2022 heeft onderzoek plaatsgevonden door een verzekeringsarts bezwaar en beroep en een arbeidskundige bezwaar en beroep van het Uwv, waarbij de mate van arbeidsongeschiktheid per 4 december 2021 en 4 juni 2022 is beoordeeld. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft de beperkingen van appellante per 4 december 2021 en 4 juni 2022 neergelegd in een Functionele Mogelijkhedenlijst (FML) van 21 februari 2024. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft geconcludeerd dat appellante per 4 december 2021 onveranderd 80 tot 100% arbeidsongeschikt is en per 4 juni 2022 18,59%.
1.3. Bij gewijzigde beslissing op bezwaar van 26 april 2024 (bestreden besluit) heeft het Uwv de mate van arbeidsongeschiktheid per 4 december 2021 onveranderd vastgesteld op 80 tot 100% en per 4 juni 2022 op 18,59%. Omdat de WIA-uitkering per 4 juni 2022 minder dan 35% bedraagt, heeft het Uwv – rekening houdend met een uitlooptermijn – de WIA-uitkering van appellante per 15 mei 2024 beëindigd en besloten dat ex-werkgeefster per die datum niet meer verantwoordelijk is voor de WIA-uitkering. Ex-werkgeefster heeft zich kunnen vinden het bestreden besluit. Appellante heeft tegen dit besluit beroep ingesteld.

Uitspraak van de rechtbank
2. De rechtbank heeft het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard en daarmee het bestreden besluit in stand gelaten. De rechtbank heeft overwogen dat het medisch onderzoek zorgvuldig is geweest en dat niet is gebleken dat de in de FML van 21 februari 2024 aangenomen beperkingen onjuist zijn. Verder heeft de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep voldoende gemotiveerd dat de geselecteerde functies per beoordelingsdatum van 4 juni 2022 de belastbaarheid van

appellante, zoals omschreven in de FML van 21 februari 2024, niet overschrijden.

Het hoger beroep

3. Hangende hoger beroep van appellante heeft het Uwv rapporten van een verzekeringsarts bezwaar en beroep en een arbeidsdeskundige bezwaar en beroep ingebracht. In een rapport van 3 december 2025 heeft de verzekeringsarts bezwaar en beroep vastgesteld dat er geen aanleiding bestaat om voor 15 mei 2024 uit te gaan van een andere belastbaarheid dan is vastgelegd in de FML van 21 februari 2024. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft een FML per 15 mei 2024 opgesteld, waarin dezelfde beperkingen zijn opgenomen als in de FML van 21 februari 2024. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft in een rapport van 14 januari 2026 geconcludeerd dat appellante per 15 mei 2024 nog steeds geschikt is voor drie van de vier functies, die de arbeidsdeskundige bij de WIA-beoordeling per 4 juni 2022 heeft geselecteerd. Op grond van deze functies heeft de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep het arbeidsongeschiktheidspercentage per 15 mei 2024 vastgesteld op 22,63% en geconcludeerd dat appellante per die datum geen recht heeft op een WIA-uitkering.

Het standpunt van appellante

4.1. Appellante heeft in hoger beroep gesteld dat per 15 mei 2024 sprake is van een verergering van haar psychische klachten en dat haar beperkingen zijn onderschat. Appellante heeft daarbij verwezen naar het rapport van de verzekeringsarts bezwaar en beroep van 20 februari 2024, waarin de verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft geconcludeerd dat er sprake is van een toename van psychische klachten na 9 januari 2023. Bij het opstellen van de FML is echter geen rekening gehouden met deze toename. Appellante stelt dat vanwege de verergering van de klachten er verdergaande beperkingen hadden moeten worden aangenomen in de FML per 15 mei 2024 op de items 1.8.4 en 1.8.5 van de FML. Daarnaast stelt appellante dat in het medisch rapport van Ergatis van 20 april 2021, indertijd aangevraagd door de ex-werkgeefster, en de verzekeringsarts bezwaar en beroep is beschreven, dat sprake is van volledig klachten contigent (passief) handelen en een vermijdende coping. Daarom is zij aangewezen op vastigheid, waardoor volgens haar ook een beperking op item 1.8.3 geïndiceerd is.

4.2. Appellante heeft zich verder op het standpunt gesteld dat zij niet geschikt is voor de functie medior soldering operator in de SBC-code 111180, omdat voor deze functie een interne opleiding is vereist die wordt aangeboden in vier hele dagen en niet in dagdelen van vier uren per dag. Daarmee wordt de urenbelastbaarheid van appellante per dag, te weten niet meer dan 30 uur per week en zes uur per dag, overschreden.

Het standpunt van het Uwv

4.3. Het Uwv heeft verzocht om de aangevallen uitspraak te bevestigen.

Het standpunt van de ex-werkgeefster

4.4. De ex-werkgeefster heeft geen aanleiding gezien om nadere opmerkingen te maken.

Het oordeel van de Raad

5. De Raad beoordeelt of de rechtbank terecht het bestreden besluit over de beëindiging van de WIA-uitkering van appellante in stand heeft gelaten aan de hand van wat appellante in hoger beroep heeft aangevoerd, de beroepsgronden.

5.1. Vastgesteld wordt dat appellante tot 15 mei 2024 recht heeft op een ongewijzigde WIA-uitkering. Dit is niet betwist. De vraag die in dit geding beantwoord dient te worden is of het Uwv terecht heeft vastgesteld dat appellante per 15 mei 2024 minder dan 35% arbeidsongeschikt is, op grond waarvan de WIA-uitkering is beëindigd.

5.2. Op grond van artikel 5 van de Wet WIA bestaat recht op een WIA-uitkering als een betrokkene ten minste 35% arbeidsongeschikt is. De mate van arbeidsongeschiktheid wordt berekend door het loon dat een betrokkene in zijn laatste werk nog had kunnen verdienen, te vergelijken met het loon dat hij kan verdienen in passende functies. Deze beoordeling is gebaseerd op een verzekeringsgeneeskundig en een arbeidskundig onderzoek. Beide aspecten worden hieronder besproken.

Medische beoordeling

5.3. Appellante wordt niet gevolgd in haar standpunt dat het Uwv haar psychische beperkingen per 15 mei 2024 heeft onderschat. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft in het rapport van 3 december 2025 onderkend dat appellante enige psychische klachten is gaan ervaren na januari 2023. Daarbij was er reden om rekening te houden met een mogelijk een mild PTSS-beeld, al

waren daar op het moment van onderzoek te weinig aanwijzingen voor. De verzekeringsarts heeft echter geen reden gezien om per datum van het spreekuur op 30 oktober 2023 of nadien uit te gaan van een wezenlijke toename van de psychische beperkingen. Daarbij heeft de verzekeringsarts bezwaar en beroep ook meegenomen dat op grond van de andere medische problematiek reeds beperkingen zijn aangenomen voor het persoonlijk en sociaal functioneren in de FML, los van de vraag of wel of geen sprake zou zijn geweest van een PTSS. Verder heeft de verzekeringsarts bezwaar en beroep in een rapport van 31 maart 2026 toegelicht dat bij de eerdere beoordeling al rekening is gehouden met het medisch rapport van Ergatis. De combinatie hiervan met de nieuwe klachten is voor de verzekeringsarts bezwaar en beroep geen reden om van een wezenlijk ernstiger medisch beeld uit te gaan dan per 4 juni 2022. Appellante heeft in hoger beroep geen medische informatie betrekking ingebracht die doet twijfelen aan de beperkingen voor de bij appellante bestaande psychische klachten per 15 mei 2024. Er bestaan dan ook geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de psychische beperkingen van appellante zijn onderschat.

Arbeidskundige beoordeling

5.4. Uitgaande van de juistheid van de FML van 21 februari 2024 is de vraag aan de orde of het Uwv voldoende heeft gemotiveerd dat de aan de schatting per 15 mei 2024 ten grondslag gelegde functie medior soldering operator in (SBC-code 111180) geschikt is voor appellante. In deze functie, zoals die geldt op 15 mei 2024, moet tijdens een week een interne opleiding in het Engels (Engelse vaktaal/terminologie zoals die ook op de werkvloer voorkomt) worden gevolgd, met een duur van vier dagen achtereen en een omvang van acht uren per dag (zes uur theorie en twee uur praktijk). Deze opleiding moet een keer in de twee jaar worden gevolgd.

5.5. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft in overleg met de verzekeringsarts bezwaar en beroep deze functie – ondanks de overschrijding van de urenbeperking – geschikt geacht voor appellante. In de rapporten van 14 januari 2026 en 1 april 2026 heeft de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep opgemerkt dat de duurbelasting per week van ongeveer 30 uren per week met slechts twee uren per week wordt overschreden wordt, dat sprake is van een recuperatiedag en dat deze belasting slechts bij aanvang van het dienstverband voorkomt en nadien een keer per twee jaar voor (om gecertificeerd te blijven). De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep beschouwt de overschrijding als een incidentele piekbelasting en daarom heeft de verzekeringsarts bezwaar en beroep deze functie haalbaar voor appellante geacht. Daarbij is nog opgemerkt dat in de functie structureel slechts 19 uur per week hoeft te worden gewerkt, waardoor ook voor en na de incidentiele piekbelasting afdoende ruimte is om voor te bereiden dan wel te recupereren.

5.6. Verder heeft de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep van belang geacht dat in de FML van 21 februari 2024 bij de toelichting bij beoordelingspunt 6.2 is vermeld 'tot ongeveer 6 uur per dag' en bij beoordelingspunt 6.3 'tot ongeveer 30 uur per week'. Vanwege de omzetting van de FML van 21 februari 2024 naar de FML van 15 mei 2024 is deze toelichting niet gegeven, omdat binnen versie 6.0 van Basisinformatie CBBS vanaf 8 maart 2024 het toevoegen van een toelichting op deze items niet meer mogelijk is. In de FML van 15 mei 2024 geldt bij beoordelingspunt 6.2 de score 2b, te weten licht beperkt, kan niet meer dan zes uur per dag werken, en bij beoordelingspunt 6.3 de score 3b, te weten beperkt, kan niet meer dan 30 uur per week werken. Volgens de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep betekent dat niet dat de belastbaarheid is gewijzigd of dat een zeer incidentele piekbelasting niet meer mogelijk is per 15 mei 2024. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft daarbij nog opgemerkt dat de score 2a respectievelijk 3a, te weten licht beperkt, kan gemiddeld ongeveer zes uur per dag werken respectievelijk ongeveer 30 uur per week werken, zijn bedoeld voor uitzonderingssituaties, zoals een verminderde beschikbaarheid of daadwerkelijke werkhervatting.

5.7. Hoewel het Uwv heeft gesteld dat enkel vanwege systeemtechnische redenen een FML per 15 mei 2024 is opgesteld en dat daarmee niet is bedoeld de belastbaarheid van appellante te wijzigen, is de Raad van oordeel dat de motivering van het Uwv omtrent de overschrijding op de urenbeperking in de functie van medior soldering operator niet kan worden gevolgd. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft in het rapport van 20 februari 2024 vermeld dat een beperking tot zes uur per dag, 30 uur per week afdoende moet zijn om rekening te houden met de beperkte energetische vermogens van appellante als gevolg van haar

medische klachten en heeft daarbij geen marge of nuancering aangegeven. Ook in de FML van 21 februari 2024 staat in de toelichting bij beoordelingspunt 6.2 'tot ongeveer 6 uur per dag' en bij beoordelingspunt 6.3 'tot ongeveer 30 uur per week'. Hoewel de interne opleiding inderdaad slechts bij aanvang van de werkzaamheden en vervolgens een keer in de twee jaar voortkomt en op weekbasis slechts sprake is van een overschrijding van twee uur, is evenwel tijdens de opleiding sprake van een overschrijding van de duurbelasting per dag van twee uur gedurende vier dagen in diezelfde week. Ook al zou de vastgestelde urenbeperking een zeker marge inhouden, kan deze overschrijding gelet op het voorgaande niet worden aangemerkt als een marginale overschrijding van de belastbaarheid of als een incidentele piekbelasting.
5.8. De Raad concludeert dan ook dat appellante op 15 mei 2024 niet geschikt was de functie medior soldering operator (SBC-code 111180) te vervullen en dat deze functie daarom niet aan de schatting ten grondslag kan worden gelegd.
5.9. Met het vervallen van de functie medior soldering operator (SBC-code 111180) resteren nog maar twee functies die voor appellante geschikt zijn, zoals het Uwv ter zitting heeft bevestigd. Dit betekent dat onvoldoende functies resteren om de beëindiging van de WIA-uitkering per 15 mei 2024 op te baseren en dat appellante per 15 mei 2024 recht heeft op een ongewijzigde WIA-uitkering.

Conclusie en gevolgen
5.10. Het hoger beroep slaagt en de aangevallen uitspraak zal worden vernietigd. Het beroep wordt gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd voor zover daarin de WIA-uitkering van appellante per 15 mei 2024 is beëindigd. Met toepassing van artikel 8:72, derde lid, onder b, van de Algemene wet bestuursrecht zal de Raad zelf voorzien en bepalen dat deze uitspraak in de plaats komt van het vernietigde gedeelte van het bestreden besluit. Dit betekent dat appellante met ingang van 15 mei 2024 onverminderd recht heeft op een WIA-uitkering.
6. Er bestaat aanleiding om het Uwv te veroordelen in de proceskosten van appellante in beroep en hoger beroep. Deze kosten worden begroot op € 1.868,- in beroep (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 934,- en € 2.335,- in hoger beroep voor verleende rechtsbijstand (1 punt voor het hogerberoepschrift, 0,5 punt voor een nadere reactie en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 934,-). In totaal een bedrag van € 4.203,-.
7. Verder dient het Uwv het in beroep en hoger beroep betaalde griffierecht aan appellante te vergoeden.

Beslissing
De Centrale Raad van Beroep
– vernietigt de aangevallen uitspraak;
– verklaart het beroep gegrond en vernietigt het besluit van 26 april 2024, voor zover daarin de WIA-uitkering van appellante per 15 mei 2024 is beëindigd;
– bepaalt dat deze uitspraak in de plaats komt van het vernietigde gedeelte van het bestreden besluit;
– veroordeelt het Uwv in de proceskosten van appellante tot een bedrag van € 4.203,-.;
– bepaalt dat het Uwv aan appellante het in beroep en hoger beroep betaalde griffierecht van in totaal € 194,- vergoedt.

NOOT

Een urenbeperking geldt ook voor een interne opleiding
1. Met deze uitspraak verschaft de CRvB duidelijkheid in een kwestie waar rechtshulpverleners geregeld tegenaan lopen: de urenomvang van een geduide functie blijft binnen de grenzen van de door de verzekeringsarts gestelde urenbeperking, maar de voor die functie noodzakelijke (interne) opleiding niet. Maakt dat de functie ongeschikt of moet de (tijdelijke) overschrijding tijdens de opleiding maar voor lief worden genomen?
Het antwoord van de CRvB is helder: dat hoeft niet voor lief te worden genomen en maakt de totale functie ongeschikt.
2. Hoewel het in de hier besproken uitspraak gaat om de functie medior soldering operator, die behoort tot de SBC-code 111180 (productiemedewerker industrie), kan dit probleem natuurlijk ook bij andere functies spelen. Maar over de medior soldering operator is best veel informatie beschikbaar. Het is daarom interessant om eens te kijken welke informatie over deze functie waar is te vinden.

Informatie in de CBBS-uitdraai
3. Vanuit mijn eigen dossiers beschik ik over een Arbeidsmogelijkhedenlijst van 9 mei 2023 waarin (o.a.) de functie medior soldering operator met functienummer 3693.3333.023 is opgenomen. De daarbij vermelde gegevens zijn afkomstig van een onderzoek van 13 september 2022 (in de uitdraai te herkennen als 'Datum (her)onderzoek').
4. Bij het kopje 'Opleiding' wordt vermeld:
'In staat tot volgen van week interne opleiding voor een soldeercertificaat. Betreft een vakgerichte opleiding van 4 dagen in het Engels (Engelse vaktaal-terminologie zoals die ook op de werkvloer voorkomt).'
5. Hoeveel uur per dag en hoe intensief die opleiding is, blijkt echter niet uit deze beschrijving. Daardoor kan de arbeidsdeskundige niet zien of de omvang van die opleiding wel of niet binnen de grenzen blijft van de door de verzekeringsarts vastgestelde urenbeperking.
6. Bij het arbeidspatroon wordt vermeld dat de functie maximaal 4 uur per dag en 19 uur per week omvat. Bij een urenbeperking van 6 uur per dag en 30 uur per week geeft het CBBS dan geen signalering.
7. In de beschrijving van de inhoud van de functie in het Resultaat functiebeoordeling is geen verdere informatie over de inhoud of zwaarte van de opleiding te vinden. Bij de beoordelingspunten 6.2 en 6.3 is te lezen: 'Dagelijks maximaal 4 uur per dag' en 'Gemiddeld 19 uur per week'.

Woo-besluiten 3 juni 2024 en 7 augustus 2025
8. Nu zijn er gelukkig mensen die een stuk activistischer zijn dan ik en met een beroep op de Wet open overheid het UWV om meer informatie over deze functie hebben gevraagd. Dat heeft geleid tot besluiten van 3 juni 2024 en 7 augustus 2025 waarbij het UWV de vragen aan en antwoorden van de arbeidsdeskundig analist met betrekking tot SBC-code 111180 (productiemedewerker industrie) en de functie van medior soldering operator met functienummer 3693.3333.023 openbaar heeft gemaakt.
9. Met het besluit van 3 juni 2024 is het document 'Q&A vragen en antwoorden ADA' gepubliceerd.[1] Dit document omvat 134 pagina's en bevat alle consultvragen en antwoorden voor alle functievarianten van de functie medior soldering operator (3693.3333.xxx) uit de periode van 21 februari 2019 t/m 27 maart 2024.
10. Met het besluit van 7 augustus 2025 is het document 'Vragen en antwoorden mbt functie Medior Soldering Operator' gepubliceerd.[2] Dit document omvat 18 pagina's en bevat informatie over de interne opleiding. Dit document bevat informatie die voor een deel ook is te vinden in de 'Q&A vragen en antwoorden ADA' van 3 juni 2024, maar ook een aantal oudere vragen en antwoorden en een vraag en antwoord uit 2025.
11. Uit de vragen en antwoorden van 8 januari 2024, 24 mei 2024 en 13 mei 2025 blijkt dat de opleiding wordt gegeven gedurende *4 opeenvolgende* dagen van *8 uur*. Omdat de opleiding klassikaal wordt gegeven, moeten tijdens de opleiding *ook parttimers* dagen van *8 uur* maken en een werkweek van *32 uur*.
Uit de vraag en het antwoord van 13 mei 2025 blijkt bovendien dat de opleidingsdagen bestaan uit *zes uur theorie* en *twee uur praktijk*.
12. In de vragen en antwoorden van 18 september 2019, 14 oktober 2019 en 9 december 2019 wordt aangegeven dat de opleiding *niet alleen qua uren* intensief is, maar *ook inhoudelijk*: 'De cursus kan aangemerkt worden als redelijk intensief. Les- en examenstof is in het Engels.'
13. In het antwoord van 14 oktober 2019 worden de onderwerpen van de opleiding weergegeven (cursivering EvdB):
'Deze training is gericht op essentiële kennis voor inkopers, inspecteurs, operators, procesingenieurs, testingenieurs, kwaliteitscontroleurs en andere betrokkenen bij het inkopen, produceren, testen en inspecteren van printplaatassemblages.
De cursus *omvat meer dan alleen het lezen van coderingen* van de te plaatsen onderdelen en de volgorde waarin dat moet gebeuren. Het Engels wat hier voor nodig is *gaat verder dan alleen steeds terugkerende woorden*. Het gaat ook om zinnen.
De volgende onderwerpen komen onder andere aan de orde:

1 https://www.uwv.nl/nl/wet-open-overheid/woo-publicaties/2024/woo-besluit-q-a-arbeidsdeskundig-analist-en-productiemedewerker-industrie.

2 https://www.uwv.nl/nl/wet-open-overheid/woo-publicaties/2025/woo-besluit-over-vragen-en-antwoorden-over-de-functie-medior-soldering-operator.

– Algemene vereisten betreffende bijv. Gezondheid en veiligheid, bekwaamheid van het personeel en definities;
– Materialen, componenten en vereisten voor apparatuur;
– Algemene soldeer- en assemblagevereisten;
– Snoerverbindingen and terminalverbindingen;
– Through-hole montage and beëindiging;
– Oppervlaktemontage van componenten;
– Vereisten voor schoonmaakprocessen, reinheidstesten;
– Printplaatvereisten;
– Deklagen, inkapseling en staking;
– Kwaliteitsborging van producten;
– Praktische soldeeropdrachten met snoeren en terminals, Through-hole technologie en SMT.'

14. In het antwoord van 9 december 2019 beschrijft de arbeidsdeskundig analist de opleiding als volgt:
'De totale duur van de cursus bedraagt 3,5 tot 4 dagen. Zowel de *les* als *examenstof* is in het *Engels*. Het groepje waaraan les wordt gegeven, bestaat uit maximaal 5 personen. Naar wens kan de cursus inhouse bij het bedrijf worden gegeven. Gedurende de lessen wordt afwisselend zowel in het Nederlands als in het Engels (uiteraard naar behoefte van de cursist) uitleg gegeven. Opleider beheerst beide talen. Omdat er *veel vakjargon* bij komt kijken en deze uit Engelse termen bestaan, is het *essentieel* dat de cursisten zich deze eigen maken. Het examen wordt immers in het Engels afgenomen. *Examen* duurt ongeveer *tussen de 3 tot 4 uur* en bestaat uit een praktijkopdracht en theoriegedeelte. De lessen bestaan voornamelijk uit een praktijkgedeelte (70 tot 80%)' (cursivering EvdB).
De opleiding leidt uiteindelijk tot de internationaal erkende IPC J-STD-001 CIS-certificering (Certified IPC Specialist) die een geldigheid heeft van 2 jaar.

Overschrijding uren per dag en uren per week: incidentele piekbelasting?

15. Het UWV vindt dat de tijdens de opleiding optredende overschrijding van de urenbeperking moet worden gezien als een incidentele piekbelasting en dat die om die reden acceptabel is. De functie zelf blijft met 4 uur per dag en 19 uur per week ruimschoots binnen de beperking tot 6 uur per dag en 30 uur per week. Op weekbasis is de overschrijding slechts 2 uur.

16. Daarbij wijst de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep erop dat in de FML van 21 februari 2024 in de toelichting bij beoordelingspunt 6.2 is vermeld 'tot *ongeveer* 6 uur per dag' en bij beoordelingspunt 6.3 'tot *ongeveer* 30 uur per week' (cursivering EvdB). Wegens de overgang van CBBS 5 naar CBBS 6 is op 15 mei 2024 een nieuwe FML opgesteld, waarin bij beoordelingspunt 6.2 de score 2b (licht beperkt, kan *niet meer dan* zes uur per dag werken) en bij beoordelingspunt 6.3 de score 3b (beperkt, kan *niet meer dan* 30 uur per week werken) is opgenomen (cursivering EvdB). Volgens de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep is met de vervanging van 'tot ongeveer' door 'niet meer dan' echter niet beoogd de belastbaarheid te wijzigen.
17. De CRvB gaat daarin niet mee en wijst erop dat:
'(d)e verzekeringsarts bezwaar en beroep (...) in het rapport van 20 februari 2024 (heeft) vermeld dat een beperking *tot* zes uur per dag, 30 uur per week afdoende moet zijn om rekening te houden met de *beperkte energetische vermogens* van appellante als gevolg van haar medische klachten en (...) daarbij *geen marge of nuancering* (heeft) aangegeven' (cursivering EvdB).
'Ook in de FML van 21 februari 2024 staat in de toelichting bij beoordelingspunt 6.2 *tot* ongeveer 6 uur per dag en bij beoordelingspunt 6.3 *tot* ongeveer 30 uur per week.
Hoewel de interne opleiding inderdaad slechts bij aanvang van de werkzaamheden en vervolgens een keer in de twee jaar voortkomt en *op weekbasis* slechts sprake is van een overschrijding van twee uur, is evenwel *tijdens* de opleiding sprake van een overschrijding van de duurbelasting *per dag* van *twee uur* gedurende *vier dagen* in *diezelfde* week.
Ook al zou de vastgestelde urenbeperking een zekere marge inhouden, kan deze overschrijding gelet op het voorgaande *niet* worden aangemerkt als een *marginale* overschrijding van de belastbaarheid of als een *incidentele* piekbelasting' (cursivering EvdB).

Tot is nog steeds tot

18. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft natuurlijk gelijk als hij stelt dat de vervanging van 'tot' uit CBBS 5 door 'niet meer dan' in CBBS 6 inderdaad geen wijziging van de belastbaarheid inhoudt. 'Tot' betekent immers: tot hier en niet verder, oftewel: niet meer dan.

De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep hecht in de FML van 21 februari 2024 echter meer betekenis aan het 'ongeveer' dan aan het 'tot' en daarin gaat de CRvB niet mee: als de verzekeringsarts 'tot' zegt, is er *geen* marge voor overschrijding; zie ook de uitspraak van de CRvB van 8 oktober 2025, ECLI:NL:CRVB:2025:1495, «USZ» 2025/303, en mijn noot daaronder (*Maximum is maximum*).
19. Verder hecht de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep meer belang aan de overschrijding per week (één keer per 2 jaar een week van 32 uur in plaats van 30 uur) dan aan de overschrijding per dag en ook daarin gaat de CRvB niet mee. De CRvB acht juist de overschrijding *per dag* (4 dagen achter elkaar 8 uur in plaats van 6 uur) doorslaggevend.

Systematiek standaard 'Duurbelastbaarheid in Arbeid'
20. Dat sluit aan bij de systematiek van de standaard 'Duurbelastbaarheid in Arbeid' die is gericht op de duurbelastbaarheid *per dag* en waarin de belastbaarheid per week een *afgeleide* is van de belastbaarheid per dag:
'De beoordeling van de duurbelastbaarheid richt zich op het aantal uren *per dag* waarop iemand belastbaar is. De reden daarvoor is dat het bioritme van inspanning, recuperatie en slaap een 24-uurs ritme kent. Dat betekent dat iemand die *één dag* in de week een *bepaald aantal* uren kan werken, dat in principe *ook op de andere* werkdagen moet kunnen doen' (cursivering EvdB).[3]
21. Bij een duurbelastbaarheid van 'niet meer dan 6 uur per dag' gaat deze systematiek ervan uit dat:
– na *maximaal* 6 uur werken nog *voldoende* recuperatie kan optreden om de volgende dag opnieuw 6 uur te kunnen werken; en
– na *meer* dan 6 uur werken *geen* voldoende recuperatie meer kan optreden, waardoor de betrokkene *niet* meer in staat is de volgende dag 6 uur te werken.
22. De consequentie daarvan is dat appellante – nog los van de vraag of zij aan het einde van 8 uur cursus vol met Engelstalig vakjargon überhaupt nog in staat is om enige leerstof op te nemen – na die eerste cursusdag van 8 uur niet voldoende kan herstellen om de dag daarna op adequate wijze aan het volgende deel van de opleiding deel te nemen.
23. Anders gezegd: na de eerste cursusdag van 8 uur kan haar batterij niet meer opladen tot 100% en begint zij de tweede dag met een batterij van 80%, de derde dag met een batterij van 60%, enzovoort. Dat leidt ertoe dat zij zich de leerstof onvoldoende eigen kan maken en dat zij het certificaat niet zal kunnen behalen. En zonder dat certificaat is zij niet gekwalificeerd om de functie uit te oefenen.

Krachten en bekwaamheden
24. En zo komen we uit bij de kern van het arbeidsongeschiktheidscriterium van art. 4 lid 1 en art. 5 Wet WIA: het al dan niet in staat zijn *met arbeid* meer of minder dan 20% resp. 65% van het maatmaninkomen te verdienen, waarbij volgens art. 6 lid 3 Wet WIA onder 'arbeid' wordt verstaan: 'alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de verzekerde met zijn krachten *én* bekwaamheden in staat is' (cursivering EvdB).
25. Doordat appellante niet beschikt over de *krachten* om de opleiding te kunnen volgen, kan zij niet de *bekwaamheden* verwerven die noodzakelijk zijn om de functie te kunnen uitoefenen. Het gevolg is dat zij wellicht wel over de krachten beschikt om de functie zelf te kunnen uitoefenen, maar *niet* over de *bekwaamheden*. En een functie waartoe de verzekerde niet de bekwaamheden heeft, kan op grond van art. 6 lid 3 Wet WIA niet worden aangemerkt als arbeid als bedoeld in art. 4 lid 1 en art. 5 Wet WIA.

Aanpassing CBBS
26. Wat deze uitspraak laat zien, is dat:
– de intensiteit van een voor een functie noodzakelijke opleiding integraal onderdeel is van de belasting van die functie en niet als een incidentele piekbelasting kan worden afgedaan; en
– overschrijding van de belastbaarheid tijdens die opleiding de volledige functie ongeschikt maakt.
27. Het probleem is echter dat:
– de in de reguliere CBBS-uitdraaien opgenomen informatie over de ten behoeve van een functie te volgen opleiding ontoereikend is; en
– de geautomatiseerde voorselectie op dit punt tekortschiet.
28. Kortom, werk aan de winkel voor de systeemontwikkelaars van het CBBS: voorzie de Arbeidsmogelijkhedenlijst van meer informatie

3 Standaard 'Duurbelastbaarheid in Arbeid', p. 12.

over de omvang en intensiteit van de bij de functie behorende opleiding. En voor ons als rechtsbijstandverleners: vraag eens wat vaker om de bij een functie behorende vragen aan en antwoorden van de ADA.

E. van den Bogaard
Ed van den Bogaard is advocaat bij Westhoff Advocaten te Amsterdam, voorzitter van de Adviescommissie bestuursrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten en bestuurslid van de Specialisatievereniging Socialezekerheidsrechtadvocaten SSZ

188

Verzoek om terug te komen van toerekeningsbesluit kon worden gehonoreerd met een terugwerkende kracht van vijf jaar

Centrale Raad van Beroep
1 juli 2026, nr. 25/636 WIA,
ECLI:NL:CRVB:2026:861
(Fortuin, Van der Kris, Ermers)

Verzoek terugkomen van. Toerekening eigenrisicodrager. Vijf jaar.

[Awb art. 4:6]

Appellante heeft verzocht om terug te komen van een besluit waarbij de WGA-uitkering van een (ex-)werkneemster aan haar is toegerekend. In de uitspraak van 20 november 2024 (ECLI:NL:CRVB:2024:2178, «USZ» 2025/24) heeft de Raad geoordeeld dat het beleid van het UWV dat alleen bij bijzondere omstandigheden terugwerkende kracht wordt gegeven aan de correctie van een onmiskenbaar onjuist toerekeningsbesluit niet aanvaardbaar is. Naar aanleiding van deze uitspraak heeft het UWV zijn beleid gewijzigd en wordt de terugwerkende kracht in beginsel beperkt tot vijf jaar. Met deze keuze is een redelijke beleidsbepaling niet te buiten gegaan. Het UWV heeft toegelicht dat met de keuze voor deze termijn onder andere is aangesloten bij de rechtspraak van de Raad over de verjaring van aanspraken jegens de overheid na vijf jaar. In de instructies van het UWV over het terugkomen van vaststaande toerekeningen van WGA-uitkeringen aan eigenrisicodragende werkgevers is expliciet aandacht besteed aan het door de werkgever geleden financieel nadeel. Appellante heeft niet onderbouwd waarom het financiële belang van ongeveer € 35.000 voor haar dermate groot en zwaarwegend is dat het UWV op grond van evidente onredelijkheid een langere terugwerkende kracht dan vijf jaar had moeten verlenen.

Uitspraak op het beroep tegen het besluit van de raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen van 26 februari 2025 tussen:
[*stichting appellante*] te [woonplaats] (appellante)
de *raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen* (UWV)

Samenvatting
Het gaat in deze zaak om de vraag of het Uwv terecht het verzoek van appellante om terug te komen van een besluit, waarbij de WGA-uitkering van een (ex-)werkneemster aan haar is toegerekend, heeft ingewilligd met een terugwerkende kracht van vijf jaar. Appellante heeft aangevoerd dat het Uwv onvoldoende heeft gemotiveerd waarom is gekozen voor een terugwerkende kracht van vijf jaar en dat hierbij onvoldoende rekening is gehouden met het door haar geleden financiële nadeel. Volgens appellante is de beperking van de terugwerkende kracht tot vijf jaar evident onredelijk en moet daarom op grond van het beleid van het Uwv een langere termijn worden gehanteerd. De Raad volgt appellante hierin niet en komt tot het oordeel dat het Uwv de periode van terugwerkende kracht heeft mogen beperken tot vijf jaar.

Procesverloop
Bij uitspraak van 20 november 2024[1] heeft de Raad de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 22 april 2020 vernietigd, het beroep gegrond verklaard en het besluit van 24 juni 2019 vernietigd en het Uwv opgedragen een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van de uitspraak. Met toepassing van artikel 8:113, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft de Raad bepaald dat tegen het door het Uwv nieuw te nemen besluit slechts bij de Raad beroep kan worden ingesteld.

1 CRvB 20 november 2024, ECLI:NL:CRVB:2024:2178.